NORAKSTS
Lieta Nr.A420533811
143/AA43-2352-12/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2012.gada 6.augustā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Liniņa,
tiesneši M.Birzgalis un V.Poķis

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *S.M.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.[12]panta, sakarā ar *S.M.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 26.janvārī Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs) Muitas kriminālpārvaldes Izmeklēšanas daļas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.BN001762 (turpmāk - Protokols) par to, ka 2010.gada 17.novembrī *S.M.* ar transportlīdzekli FORD CLUB WAGON E250, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, (turpmāk arī – transportlīdzeklis), šķērsojot robežkontroles punktu „Pededze" virzienā no Krievijas Federācijas, Latvijas Republikā ieveda dīzeļdegvielu aptuveni 310 litrus, to nedeklarējot.

Ar minēto darbību *S.M.* izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 201.[12]pantā.

2011.gada 8.februārī VID Muitas pārvaldes direktora vietnieks pieņēma lēmumu Nr.F07/BN-001762 (turpmāk - Sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma: 1) *S.M.* uzlikt naudas sodu Ls 50; 2) izņemto mantu - 223 litrus degvielas konfiscēt, 85 litrus atgriezt; 3) izņemtos preču paraugus - 2 litrus degvielas neatgriezt; 4) izņemto mantu – transportlīdzekli un tā atslēgas atgriezt.

[2] Ar VID ģenerāldirektores 2011.gada 8.aprīļa lēmumu Nr.22.5/25318 (turpmāk - Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet *S.M.* sūdzība noraidīta. Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Veicot transportlīdzekļa apskati, tika konstatēts, ka tam uzstādītas divas degvielas tvertnes, kurām ir nestandarta izmēri salīdzinoši ar citiem konkrētā modeļa transportlīdzekļiem. Veicot transportlīdzekļa degvielas

tvertnēs esošās degvielas izsūknēšanu un daudzuma noteikšanu, konstatēts, ka vienā degvielas tvertnē atrodas 160 litri, bet otrā 150 litri degvielas.

SIA „AR-Control" 2010.gada 6.decembra vēstulē Nr.84 informēja, ka konkrētajam transportlīdzeklim un visiem tādiem pašiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem standarta aprīkojumā ražotājs ir uzstādījis vienu degvielas standarta tvertni, kuras ietilpība ir 85 litri.

[2.2] Izvērtējot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 6.panta sesto un 11.daļu, likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturto daļu un tās 4.punktu, Padomes 1992.gada 12.oktobra regulas (EEK) Nr.2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 59.panta 1.punktu, Padomes 2009.gada 16.novembra regulas (EEK) Nr.1186/2009, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem, (turpmāk – regula Nr.1186/2009) 107.panta 1. un 2.punktu, secināts, ka konkrētajā gadījumā *S.M.* darbībās ir saskatāmas regulas Nr.1186/2009 107.panta un likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturtās daļas pārkāpums.

[2.3] No Eiropas Kopienu tiesas 1998.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.C-247/97 24. un 28.punkta izriet, ka par standarta degvielas tvertni ir atzīstama tikai tāda tvertne, kuru transportlīdzeklim rūpnieciski ir uzstādījis tā ražotājs, un ja transportlīdzeklim degvielas tvertnes uzstāda ikviens cits, kas nav šī transportlīdzekļa ražotājs, tad šādas tvertnes nav atzīstamas par standarta degvielas tvertnēm. Tādējādi šādās tvertnēs ievestā degviela ir pakļaujama deklarēšanai.

[2.4] No iepriekš minētā secināts, ka *S.M.* vadītajam transportlīdzeklim, šķērsojot Latvijas Republikas robežu, bija uzstādītas degvielas tvertnes, kas nav uzskatāmas par standarta degvielas tvertnēm, un no tām tika nolieti 308 litri degvielas. Papildus pieskaitāmi divi litri, kas tika izņemti kā preču paraugi – pa vienam no katras tvertnes. Tādējādi secināms, ka standarta degvielas prasībām neatbilstošajās degvielas tvertnēs ievesti 310 litri degvielas, kas par 225 litriem pārsniedz to daudzumu, kādu būtu bijis iespējams uzpildīt konkrētā transportlīdzekļa standarta degvielas tvertnē.

Līdz ar to pamatoti konstatēts, ka transportlīdzeklim uzstādītajās degvielas tvertnēs esošā degviela ir ievesta Latvijas Republikas teritorijā, apejot muitas kontroli, un ir pamats saukt vainīgo personu pie atbildības saskaņā ar LAPK 201.^{12}pantu.

[2.5] Pieņemot Sākotnējo lēmumu, ir izvērtētas tiesību normās norādītās prasības un ņemts vērā *S.M.* izdarītā pārkāpuma raksturs un sabiedriskā bīstamība, pārkāpēja personība, vainas pakāpe. Ņemot vērā administratīvās lietvedības laikā konstatētos apstākļus, secināms, ka *S.M.* izdarīto administratīvo pārkāpumu pēc būtības nevar atzīt par maznozīmīgu un piemērot LAPK 21.pantā paredzēto iespēju atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības.

S.M. ir uzlikts LAPK 201.^{12}panta sankcijā paredzētais mazākais soda mērs.

[2.6] Konkrētajā gadījumā nav konstatējama iestādes prettiesiska darbība vai bezdarbība, kas atbilstoši Administratīvā procesa likuma

92.pantam un Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 4.pantam ir viens no nosacījumiem zaudējumu atlīdzināšanai.

[3] 2011.gada 10.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *S.M.* (turpmāk - pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu, pamatojoties uz turpmāk minēto.

[3.1] Transportlīdzekli pieteicēja māte iegādājās 2007.gadā Igaunijā, un tam jau bija uzstādītas divas degvielas tvertnes ar kopējo apjomu 300 litri. Turklāt transportlīdzekļa pārdevējs informējis, ka iepriekš minētais transportlīdzeklis ASV iegādāts jau ar divām degvielas tvertnēm un Eiropas Savienībā tika ievests caur Latvijas Republikas muitu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 17.augusta noteikumu Nr.725 „Transportlīdzekļu pārbūves noteikumi" (turpmāk - Noteikumi Nr.725) 4.pielikumu apzīmējuma „B8(%)" nozīme – uzstādīta vairāk nekā viena degvielas tvertne, minēto apzīmējumu norāda, ja transportlīdzeklim uzstādīta vairāk nekā viena degvielas tvertne, turklāt norāda arī izgatavotāja uzstādītās tvertnes. Simbola „%" vietā transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norāda kopējo degvielas tvertņu skaitu. Pieteicējs iepriekš minēto interpretē, kā transportlīdzekļa izgatavotāja uzstādītās degvielas tvertnes.

Regulas Nr.1186 107.pantā lietotais jēdziens „transportlīdzekļa ražotājs" un Noteikumos Nr.725 lietotais jēdziens „transportlīdzekļa izgatavotājs" ir ar vienādu nozīmi. Līdz ar to pieteicējs uzskatījis, ka viņa transportlīdzeklim ir uzstādītas standarta tvertnes.

[3.2] Pieteicējs lūdz tiesu izvērtēt viņa vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, proti, izvērtēt administratīvā pārkāpuma sastāva subjektīvās puses esamību.

[3.3] Pieteicējs norāda, ka, pieņemot Sākotnējo lēmumu, tika pārkāpti LAPK 274.[1]panta noteikumi, tāpēc Sākotnējā lēmuma 4.punkts ir prettiesisks.

[4] Atbildētājs paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā veiktais ieraksts „B8(2)" norāda vienīgi uz to, ka transportlīdzeklim ir uzstādītas divas degvielas tvertnes atbilstoši tehniskajām prasībām, nevis to, ka abas degvielas tvertnes ir standarta tvertnes. Minētais izriet no Eiropas Kopienu tiesas 1998.gada 3.decembra sprieduma lietā Nr.C-247/97, Schoonbroodt v/ Beļģija 23.-25.punkta.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.janvāra spriedumu pieteikums noraidīts, pamatojoties uz turpmāk minēto.

[5.1] Lietā strīds ir arī par to, vai transportlīdzeklim uzstādītās degvielas tvertnes ir atzīstamas par standarta tvertnēm regulas Nr.1186 107.panta 1.punkta „a" apakšpunkta un likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturtās daļas 4.punkta „a" apakšpunkta izpratnē.

[5.2] No Padomes 1983.gada 28.marta regulas Nr.918/83, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem, 112.panta

2.punkta „c” apakšpunkta, regulas Nr.1186, ar kuru grozīta regula Nr.918/83, 107.panta 2.punkta „c” apakšpunkta un Eiropas Kopienu tiesas 1998.gada 3.decembra spriedumā lietā Nr.C-247/97 24.-28.punktā sniegtā regulas Nr.918/83 112.panta 2.punkta „c” apakšpunkta skaidrojuma secināts, ka, lai konkrētu transportlīdzekļa degvielas tvertni atzītu par standarta tvertni regulas Nr.1186 107.panta 1.punkta „a” apakšpunkta un likuma „Par akcīzes nodokli” 21.panta ceturtās daļas 4.punkta „a” apakšpunkta izpratnē, nepieciešams konstatēt, ka šādas tvertnes ražotājs ir uzstādījis visiem noteikta tipa transportlīdzekļiem.

Izskatāmās lietas materiālos ir SIA „AR-Control” 2010.gada 6.decembrī sniegtā informācija Nr.84, kas sagatavota pēc ASV transportlīdzekļu datu bāzes „Carsdirect”, kurā norādīts, ka automašīnai FORD CLUB WAGON E250 (VIN Nr./*numurs*/, 1998.g.) un visiem tādiem pašiem transportlīdzekļiem ražotājs standarta aprīkojumā ir uzstādījis vienu degvielas standarta tvertni, kuras tilpums ir 85 litri (*lietas 56.lapa*).

Ņemot vērā minēto, secināts, ka divas tvertnes, kurās ietilpst attiecīgi vismaz 150 un 160 litru degvielas un ar kurām aprīkots pieteicēja transportlīdzeklis, nav atzīstamas par standarta tvertni regulas Nr.1186 107.panta 1.punkta „a” apakšpunkta un likuma „Par akcīzes nodokli” 21.panta ceturtās daļas 4.punkta „a” apakšpunkta izpratnē.

[5.3] LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. LAPK 201.^{12}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse var izpausties gan nodoma, gan arī neuzmanības formā.

Izskatāmajā lietā nav konstatēts, ka pieteicējs dīzeļdegvielu Latvijas Republikas muitas teritorijā nedeklarēja ar nodomu, tomēr pieteicējam, ievedot 310 litru dīzeļdegvielas, bija jāparedz un viņš varēja paredzēt kaitīgo seku iestāšanās iespēju. Līdz ar to pieteicēja subjektīvā puse izpaužas vismaz neuzmanības formā. Pieteicēja paskaidrojumi, ka 2010.gada jūlijā muitā aizpildījis deklarāciju par 290 litrus degvielas ievešanu Latvijas Republikā, liecina par to, ka pieteicējs bija informēts par deklarācijas aizpildīšanas nepieciešamību.

[5.4] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzinusi, ka izskatāmajā lietā ir pierādīts, ka pieteicējs 2010.gada 17.novembrī ap plkst.07.50 ar transportlīdzekli, šķērsojot Latvijas Republikas robežu virzienā no Krievijas Federācijas, ievedis muitas teritorijā muitošanai pakļauto precei – 225 (310 – 85) litrus dīzeļdegvielas, to nedeklarējot. Līdz ar to tiesa arī atzinusi, ka atbildētājs pamatoti konstatējis, ka pieteicējs izdarījis LAPK 201.^{12}pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[5.6] Pieteicējam piemērota minimālā LAPK 201.^{12}pantā paredzētā sankcija – naudas sods Ls 50 un 223 litru nedeklarētās dīzeļdegvielas konfiskācija. Līdz ar to naudas soda apmērs un dīzeļdegvielas konfiskācija

atbildētājam nebija jāpamato ar apstākļiem, kas ņemami vērā saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu. Nosakot minimālo iespējamo soda apmēru par šāda veida pārkāpumu, lietderības apsvērumus ir izdarījis likumdevējs. Tādējādi pieteicējam piemērotais naudas sods Ls 50 apmērā un 223 litru nedeklarētās dīzeļdegvielas konfiskācija ir atzīti par pamatotiem un atbilstošiem viņa izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

[5.7] No Administratīvā procesa likuma 92.panta, Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.panta, 4.panta pirmās daļas un 5.panta secināts, ka zaudējumu atlīdzinājuma priekšnoteikums ir iestādes prettiesisks administratīvs akts, prettiesiska faktiska rīcība vai prettiesiska bezdarbība.

Konkrētajā gadījumā Lēmums ir tiesisks, līdz ar to pieteicējam nav pamata piešķirt atlīdzinājumu par nodarītajiem mantiskajiem zaudējumiem.

[5.8] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa secināja, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās, tai skaitā LAPK 274.[1]pantā noteikto. Atbildētājs, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.janvāra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka tiesa atsaucas uz deklarācijām, kuras pieteicējs it kā ir aizpildījis, bet kuru nav lietas materiālos. Tāpat tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka VID nenosūtīja informāciju par transportlīdzekļa aizturēšanu tā īpašniecei.

[7] Atbildētājs paskaidrojumos norāda, ka apelācijas sūdzību neatzīst, un lūdz to noraidīt, pievienojoties pirmās instances tiesas spriedumā paustajai argumentācijai.

[8] Atbilstoši LAPK 289.[21]panta otrajai daļai Administratīvā apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un Lēmums ir atstājams negrozīts.

[10] Saskaņā ar LAPK 289.[22]panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās „a" nodaļas prasībām.

LAPK 289.[13]trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš

par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 10.janvāra sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi un vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Līdz ar to apgabaltiesa saskaņā ar LAPK 289.[13]trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai (sk. šā sprieduma [5] punktu), tāpēc tos pašus apsvērumus atkārtoti nenorāda.

[11] Par apelācijas sūdzības argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[12] Pirmās instances tiesa atbilstoši LAPK 243.panta pirmajai un otrajai daļai kā pierādījumu lietā izvērtēja pieteicēja iesniegumā par Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu (*lietas 24., 46.lapa*) un pirmās instances tiesas sēdē (*lietas 80.-83.lapa*) sniegtos paskaidrojumus par to, ka pieteicējs 2010.gada jūlijā ir aizpildījis deklarācijas. Pirmās instances tiesa, atzīstot par pierādītu, ka pieteicējs ir izdarījis viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu, nav balstījusies uz pieteicēja paskaidrojumos pieminēto 2010.gada jūlijā aizpildīto deklarāciju, bet tikai pieminējusi to kā blakus apstākli, kas norāda, ka pieteicējs ir informēts par preču deklarēšanas kārtību.

[13] Pieteicējs apelācijas sūdzībā norāda, ka atbildētājs nav informējis transportlīdzekļa īpašnieci par tā izņemšanu.

LAPK neparedz iestādes pienākumu informēt pārkāpuma izdarīšanas rīka īpašnieku, ja tas nav pats pārkāpējs, par tā izņemšanu. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka transportlīdzeklis bija nodots pieteicēja valdījumā, tādēļ informēt transportlīdzekļa īpašnieci par tā izņemšanu bija pieteicēja, nevis iestādes pienākums.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2011.gada 8.aprīļa lēmumu Nr.22.5/25318 (protokols Nr.BN001762) par *S.M.* (personas

kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.[12]panta, bet *S.M.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente *(paraksts)* S.Liniņa

Tiesneši *(paraksts)* M.Birzgalis

(paraksts) V.Poķis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2012.gada 6.augustā